हे जातवेदः उत्पन्नसर्व्वजगदभिज्ञाग्ने देव शुक्रेण दीद्यत् भास्वत् दीप्त्या भासमानस्त्वं क्रतूꣳ रनु अस्मदनुष्ठेयान् कर्म्मविशेषाननुसृत्य पवित्रेण क्रत्वाशोधकेन त्वत्सङ्कल्पेन पवित्रवदस्मदनुष्ठितं कर्म्म शुद्धियुक्तं यथा भवति तथा मां पुनीहि शोधय ॥

अथ चतुर्थीमाह। "यत्ते पवित्रमर्च्चिषि। अग्ने वितततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे" इति। हे अग्ने ते तवार्च्चिषि ज्वालायां अन्तरा मध्ये विततं विस्तृतं यत् पवित्रं शुद्धिसाधनं ब्रह्म प्रवृद्धमस्ति तेन वयं पुनीमहे ॥

अथ पञ्चमीमाह। "उभाभ्यां देव सवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे" इति। हे सवितर्देव त्वदीयं यत् पवित्रं शुद्धिसाधनं यश्च सवः कर्म्मस्वस्मद्विषयं प्रेरणं ताभ्यां उभाभ्यामिदं ब्रह्म परिवृढं कर्म्म पुनीमहे शोधयामः ॥

अथ षष्ठीमाह। "वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया मदन्तः सधमाद्येषु। वयꣳ स्याम पतयो रयीणाम्" [२] इति। सर्व्वदेवसम्बन्धिनी या देवी शोधनकुशला मास्मान् पुनती शोधयन्ती आगादागच्छतु। यस्यै यस्या देव्यास्तनुवः शुद्धिहेतवो देहविशेषाः वीतपृष्ठाः कान्तस्तुतयः तया देव्याऽनुगृहीताः सधमाद्येषु ऋत्विग्भिः सह हर्षयोग्येषु कर्म्मसु मदन्तो हृष्यन्तो वयं रयीणां धनानां पतयः स्याम ॥